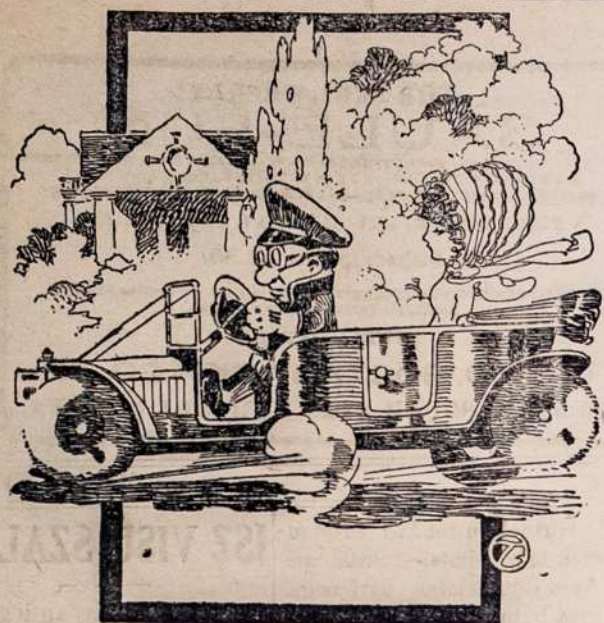

Magduke su Česnakų išvažiavo,
Pasivežty su automobilu gavo,
Motyna apie tai nieko nežinojo,
Ba Česnakas po sedynę pasikavojė!

Ant Svieto.

Apisaką iš Pračites.

Verte F. W. S. B.

Sztai szteip stojosi dalikas ant ritojus po balui pas žida, kaip kalbejo prezesas o paczio je dienoje, kurioje ateitbut ture jo mano meginimas.

Apie vienuolekta adina pasiresed in mundierini fraka ne puiku ba jau buvo ne naujas ir ne graži ant jio gulejo, pribuvo in kancelarije prezesas apreiszkdamas apie aplaikima per mane dinsto ant kancelisto Du kartu pabucezevu su didziause guodone ir dekingiste žvilgante rankove frako kuom labai užganadinatas virszininkas atielepi in stovinti szale jio direktori kancelarijos:

— Zinai kada szoko su Maryne mano ejo jam puikai nes kaip paemi židelka rodei, jog pone usztrankis jaje. Senas tevas nusitebejo isztkiro ir kada jis pagal mus mada szkio uzmete augzstai sukdamasis koja, sukluko isz baimes: „aj-vai!“ — Girdejei? — klause atsiakreipdamas in mane.

Visi esanti turejo nusijuokt isz to apsakimo prezeso, buvo tai jau forma urednine juoku ant tokio atsitikimo kuom užganadinatas virszininkas iszzen-gi su nauju projektu:

— Ponas Laskauke — tare in direktori turu asz sau czion uzvest atskira sztama oberke vicziu, zinai?...

— Laskaukas uzeminejo sau lupas no juoku.

— Reike idant man surazitum visus nepacziutuos szpicus ir visas dukteres pacziutuot uredninku mano. Jau asz pats paskirsiu koznam kaip reike: gelton-plaukuij — juodakaitie juodplaukuij — geltonplauke, dideluj maziuke, mazam didele ir t. t.

— Pasaka toji pilna szposu ir iszjuokimo isz visko kas jau pereja rubeziu visokios prideristes, traukesi da apie puse adinos, o kad tai buvo diena kurioje iszvaiztuot turejo prezesas ant sejmo, del to pastanavi jo apielet mus palikdamas mums visus ne miela atminti apie savo szposus.

Vos spejau atskaitite paduota man nominacije ant kan celestos ir priimt velijimus draugu, kad sztai inbeiga Vincensas szaukdamas mane pas prezesa.

— Pone bus ten kas blogo — sznabzda begdamas paskui mane o jau isztole iszgirdau pakelta balsa prezeso, kuris karte dideles rustibes persimai ni in spiegianti in negera balsa iszpustos lietos.

Ant usziusukimo trepu vedancziu no žemai augzstin ant antro piontro matau stovi usziurutes senis ir grasinosi takakierka po nose kokiam tai jaunikaicziuj, kuris su apnuoginta galva stovi nuleides galva kaip kaltininkas ir su nusizeminimu klause tuju jio iszmislisjejinu.

— Kas tai ira tas piktadaris — klause atsiakreipdamas in mane — pazinsti jin?

Paziurejau ant prasižengelo ir nutirpau isz nusidivini mo. Buvo tai ne kas kitas kai po mano draugas Tamoszius,

nes teip ne guodone prezeso prunksztelze juokais.

— Tamoszius Zebzryekas draugas mano no vienos lomkos mokslainines su kuriom drauge dabar givenu...

— Tai ir tu tokis pats kaip ir jis razbaininkas! Hej Vinc centai — paszauki in vaznicziu — paszaukt man czion tuojas policije.

Vincensas pribuvo ant paszaukimo o asz pavirtau in akmeni isz nusistebejimo nesu-prasdamas ka tas viskas zenk-lina. Prezesa treplena kojom priszkokinejo prie Tamosziaus su toke rustibe, jog buvau tvirtu savijs, jog mano draugas gal uzsimojio ant givastes virszininko.

— Kaip tu gali ne pazintie manes prezeso! sanario Sejmo. prezeso tokio ir tokio komite to prezeso to velej tebirio komite to, rodauinuko senatoriaus!...

— Priesiegiu Szviesej-daug galuj prezesuj, ne pazinau...

— Sztai kaip pasedesi dvi nedeles usz grotu tai pazinsi. Draugas mano teip balsei rupinosi teip maini savo vei-da, jog rodos rengesi balsei pra virkti ir priminejo man valan-da priesz priemima baumes uszpelnitos kancelarijos pono inspektoriaus gimnazijos teip suvis panaszai ir dabar mano draugas iszrodi. Daviau jam pazintie mirkzojijimu, idant pabuciuotu in ranka prezesuj — Tamoszius negalejo atrast tos drasos. Paantrinau savo ro dinima ir laike kada Vincensas vedi su savim policijanta, ne laimingas mano draugas pasta-navio nutvert rankove preze-so ir mikoziudamas pusiau per verkumus perprasizumos meldi dovanojimo bucziuodamas ran kov e.

— Kas tu do vienas? — paklausu po tam lagadnesniu bal su ponas prezesas.

— Aplikantas isz komisijos vieszpatinin veikalu.

— Gerai paraziesiu in direk tori, idant tave iszvaritu — o atsigrizdamas in mane daduo-da: — ir tu, jog tokius balvonus laikai usz draugus ejai szalin!...

Tamoszius nutvere velei uz rankoves frako, asz meginau gautis prie kitos rankos, nes ne pavelinta man tos malone-s.

— Marsz augzstin ta minki tojuu mislu — paszauki ant manes...

— Asilas, jis minkis misles, o iszrinkinejo sau tokius idijo-tus draugus... Iszmokinsiu asz tave minkit misles!

Traukiausi szalin uszsiERGE-laves ir pamaželi tieze ejdamas augzstin trepais, noriu dasizi-not kaip pasibajus tas nelaimin-gas szistikimas mano draugo, per ka ir asz papuolau in ne malore prezeso. Bet nežine isz kokios priezastes biski atsidei-do prezesa atprovino policijan ta o prisupdamas invalas taba-kierka prie kaktos Tamosziaus pavelino jam spakainei nuejt.

Vos iszgirdau tarszkima isz vaziuuojencizos su prezeso ka-rietos isz bromo, iszbegeu isz biuro idant dasivit ejnanti su nuleistai galva trotsaru mano drauga Tamoszius.

— Tamosziti kas tau atsiiti-ko?

— O kad ijsie isz peklos nie kados ne iszejtu su tuom savo

teatru! paszauki su rustibe ma no draugas.

— Koke ijsie?

— O toji tavo milema Klim ce... Perstatik sau, pasitiko mane ant ulicziu ir isziunti priverstinai pas tave.

— Ko?

— Dievas mielauses zino ko. Rodos atmaine tavo role, davi man kokes ten iszraszitas kningutes, liepi atimt pirmuti-ne role milemo.... Mano pone Tamosziau — kalba apemus man po savo valdze — begkie pas jin in biura, duok jam taje role o atimk ka turi jis da igi vakarui persimokins o asz kaipu kvailis kokis pa-klausiau tos vejaveikes.

— Nes kas buvo priezaste to nelaimingo atsitikimo su prezesu? — klausiu nepajeiudamas ant pasiuntimo ponios Klementinos.

— Tai pusgalvis kokis tai gal zveris o ne žmogus! Perstatik sau ejnu asz sau ant piontro szvilpaukdamas suki-ne-damas lazdele o czion ant uszi-sukimo pirmutiniu trepu pa-tinku taji baidikla ejnanti no virsziaus žemui Prazejau pro jin kas gali apejinet mane kokis ten archivistu su suteplotu fra-ku, o tas mane usz apikakles.

— Kas tu? — paszauki prie ausies.

— O kas tau galvo — atsa-kaui atpleszdamas ranka no api kakles.

— Pasikeleli kokis piktada ri! — paszauki — asz esmiu prezesa tos valdzios kaip tu dristi ne paguodot mano ipa-tos.

Paziurejau ant jio ir Dieva zi nusijuokiau ziuredamas jam in akis, buvau tvirtas jog tu riu veikla su girtu kokiu sta-czioku. Nes brace tas ant tik-ro usztvere man kele ir rekia pagelbos iszbeiga nusistebeja uredninkai ir ziuri in mane kaipu ant piktadario....

— Ir kas tolau?

— Reki, iszmislisnejo pravar dzevo visai ir jog ne vertas nevet butie Varszavoje, ba es-miu d'ziausiu piktadariu ple-sziku valkata, o dasizinojas, jog ejnu pas tave su veikalu liepi paszaukt ir matei kas to-laus dejsi.... Na, tavo Klimee prakeiksiu, jago jis tikrai parazisis pas direktori museo ir palieps iszvarit mane isz biuro ir tai nevet tada kada tikiuosiu ant Nauju metu gratifikacijos.

Kalbejova da koki laika apie muso nelaimie statidami visokius isztrinejimius o isz-fuz gedinkis ponas ar-gi esi mažu kudikiu.... Skausmas galvos ne ira tikru skausmu ne liga jokie: biski tiktai drutes-ne valos spsivieszpataavimo ant saves, tai ir pamirsz vis-ka....

Kaip pradejo man iszguldi net ir klumocit saviezkal pri valumais gerai iszauginto žmo-gaus ant gero visomenej, kad nevet laikais reike padarit au-ka isz skausmo kokis skaus-mas ira galvos jog tankei reik-e aukuot ir savo givaste ant naudos žmonių in del jiu mel-es — gana jog ne galejau atsiepirt priesz pajegas jio pri-kalbinimo o nuprauses apsi-verkusias akis szaltu vandeniu pasredziau velei ir ejau kaipu nevalninkas kokis ant antro piontro.

— Salone radau daugiau negu paprastinau žmonių, ke-lis, nepazinstamos ponios, kel-guodotini virai ir cielas buris pakirtas del grajinimo amato-riu aspede buvo dideli stalai gerdami arbata.

— Kada tik užtemiojo mano pribuvima gaspadine pribego prie manes ir pradejo kolot.

— Labaj grazej labai griez-naj liept laukt ant saves ciezlaj draugietej... taj zenklina neraz iszauginimas... pazi-gojimas szvieto.

(Toliaus bus.)

po takelus liejau karczes asza-ras gailestes ant sudaugzitos jauselos. Pamirszau ir apie savo dinstu koncelistos ir apie atit tikima su prezesu; ka-gi ta-viskas apetiniet mane galejo toje valandoje! (?) Ant ko man dinstas, ant ko man atei-te, tusztibe manije tusztibe-priesz mane lig grabo lentai! Aszoros sau valei plauke man isz akiu o priminimas szirdin-go skausmo ir sulauzito giveni-mo atadenginejo kas kart nau jus juodus pletmus teip, jog negaledamas susilaikit no gai-lestes, insiverkiaui kaip mazas kudikis.

Jau buvo tamsu, kada jaus-damas save kaipu kalinika ko ki nelaiminga iszguita isz tevi-nes in svetimas szalis neture-damas ne jokio tikro prietelo tokios ipatos kur suraminima galeze atrast jausdamas da-bar buk no cielo szvieto esmiu apieistu, eugrizau namon. Ant antro piontro langai žerejo no žiburiu pakajuose ponios Kle-mentinos, szirdi man balsei skausmas suspaudi kala pra-ci-damas karitorium pro duris gi venimo ponios Klementinos, pamaželi ant pireztu, idant ne izgristu, izgirdau balsa jos ir juokus linksmus szveziu.

Matomai jau lauke mano su grizimo, ba vos spejau uszi-bint žvake savo pakajuje inbe ga tarniste su apreiszkimu jog poni reikalauje, idant tuo jaus pributau pas jaje.

— Perpraszik pone, jog ne galu ba sergu.

— Nes visi lauke poni su didelu nekantrumu lauke no adinos laiko sergejau sugrizi-ma pono.

— Sakau tau, jog esmiu li-gotas ir ejt ne galu!

— Tarnaita nuejo o asz jaus-damas save nuvergintu atsigu-liau ant lovos.

— Pone Vladislave kas tai tokio ira? — klause inejda-mas uz valandos ponas Kra-mieras.

— Kaip mato ponas esmiu ligotu, galva man, vos ne truks ta no skausmo....

Zinau asz taji atsitikima su prezesu, nes kas-gi rupinasi apie tokius dalikus. Jis sze-dien teip o rit suvis kitaip jio tokis budas, jau lig sziol gal viska pamirszo. Na prasza-pono, kelkis, pati mano lauke visi szvezei lauke pradejimu teatro. Ponas X. pirmuti-nis artisto czionaitinio teatro atejo padet del jueo. Matau akis turi asperverkus.... o isz-fuz gedinkis ponas ar-gi esi mažu kudikiu....

Skauamas galvos ne ira tikru skausmu ne liga jokie: biski tiktai drutes-ne valos spsivieszpataavimo ant saves, tai ir pamirsz vis-ka....

Kaip pradejo man iszguldi net ir klumocit saviezkal pri valumais gerai iszauginto žmo-gaus ant gero visomenej, kad nevet laikais reike padarit au-ka isz skausmo kokis skaus-mas ira galvos jog tankei reik-e aukuot ir savo givaste ant naudos žmonių in del jiu mel-es — gana jog ne galejau atsiepirt priesz pajegas jio pri-kalbinimo o nuprauses apsi-verkusias akis szaltu vandeniu pasredziau velei ir ejau kaipu nevalninkas kokis ant antro piontro.

— Salone radau daugiau negu paprastinau žmonių, ke-lis, nepazinstamos ponios, kel-guodotini virai ir cielas buris pakirtas del grajinimo amato-riu aspede buvo dideli stalai gerdami arbata.

— Kada tik užtemiojo mano pribuvima gaspadine pribego prie manes ir pradejo kolot.

— Labaj grazej labai griez-naj liept laukt ant saves ciezlaj draugietej... taj zenklina neraz iszauginimas... pazi-gojimas szvieto.

(Toliaus bus.)

— Salone radau daugiau negu paprastinau žmonių, ke-lis, nepazinstamos ponios, kel-guodotini virai ir cielas buris pakirtas del grajinimo amato-riu aspede buvo dideli stalai gerdami arbata.

— Kada tik užtemiojo mano pribuvima gaspadine pribego prie manes ir pradejo kolot.

— Labaj grazej labai griez-naj liept laukt ant saves ciezlaj draugietej... taj zenklina neraz iszauginimas... pazi-gojimas szvieto.

(Toliaus bus.)

— Salone radau daugiau negu paprastinau žmonių, ke-lis, nepazinstamos ponios, kel-guodotini virai ir cielas buris pakirtas del grajinimo amato-riu aspede buvo dideli stalai gerdami arbata.

— Kada tik užtemiojo mano pribuvima gaspadine pribego prie manes ir pradejo kolot.

— Labaj grazej labai griez-naj liept laukt ant saves ciezlaj draugietej... taj zenklina neraz iszauginimas... pazi-gojimas szvieto.

(Toliaus bus.)

— Salone radau daugiau negu paprastinau žmonių, ke-lis, nepazinstamos ponios, kel-guodotini virai ir cielas buris pakirtas del grajinimo amato-riu aspede buvo dideli stalai gerdami arbata.

— Kada tik užtemiojo mano pribuvima gaspadine pribego prie manes ir pradejo kolot.

— Labaj grazej labai griez-naj liept laukt ant saves ciezlaj draugietej... taj zenklina neraz iszauginimas... pazi-gojimas szvieto.

Vajorko nekurius bobele-davdnos,

Net ir ejniki trauke gadnos.

Ant vien paihelio tikusios.

Nuo doru motinu atlikusios.

O ir ejniki su vyrais trauke.

Vyras nuo darbo parejas lauke.

Kad vanduo nusipraust duotu.

Arba vakariene pasteluo tu.

O jus netikusios tingines.

Girtuokles ir kazirinkas.

Ar tai moteri pritinka teip darit.

Ir tokius szposus varyt.

Kas-gi mate girtuokliauti.

Arba in ejniki traukti.

Kaip apie jus dori žmonis gali mislit.

Ir apie tokes bobas gerai sakit.

Oj jus virai.

Darote ne gerai.

Prie jus priguli bobas suval-dyti.

Ant davadnos moteres iszmo-kyti.

Ne esate virai.

Tiktai verszei.

Ir pamatyseite, jog to sulauk-site.

Jog ant senatves staugseite.

Ne vienas jau boba pragane izbego kad ir jos neiszvare.

Ir vaiku iszszadejo.

Ba krepzelninku pamilejo.

...

"KAPITONAS VELNIAS"

Priekšinis Cinas De Berganc

Verte las Francuan Kallos KUN. DR. M. JUODISZIUS

Yra tai labai uzimanti ir juokinga apysaka, padalinta in tris tomus. Visi tris tomai vienoje knygoje.

404 Paspilp. 69 col. Dydm.

...PREKE...

\$1.00

Nusintimo kasztus mes apmokame.

W. D. BOCKOWSKI-CO.

MAHANOY CITY, PA.

SKAITYK!

...Moraliszka Kabala...

Katra isleida žmogus steli Preke — 10c.

...Tikriausia Burykla...

Sudejo Cigonka isz Egipto RUBINA SULVA. Perdo ant Lietuvos D.T.B. Preke — 10c

...Tikriausias Kabalas...

Arba atidengimas paslapci atidies — pagaliau Kazim.

Papal Garamingiau Chalikuso Peniskis, Graikiskiu, Arabiskiu ir Cigoniskiu Burtiniku. Preke — 10c.

Prisaukite 25c. vertes Stempu o gausite visas tris Knygutes per pacza.

Kasztus nusintimo mes apmokame.

W. D. Bockowski-Co.

520-522 W. South Al; Mahanoy City, Pa.

Keiserio anakelis ir jo tevai.

Paveiklas perstatu treze sunu Keiserio Wilhelmo ir jo pacze, kurie nesenei susilauke sunaus. Keiseris labai džiauge si jog pasiliko dieduku.

Del muso vaiku.

Teisingumas.

Viename mieste gyvenu pirk-lys. Jis turejo sunu, kurs bu-vo miesto pirkliu saiku ir sva-ru uzvaizda Jo tevas megdavo žmones apgavineti, maziinda-mas saika, bet sunus buvo la-bai teisingas. Viena muges diena pasklido garasas, kad tik-rinama szandie saikai, svari-matai. Visi pirkliai paslepe ne-teisingus saikus, svarus, pri-ziuretojo tevas to ne padare. tikedamas, kad sunus pasleps jo piktadarybes.

Atejo uzveizda pas teva ir paprasze parodyti svarstykle.

Tevaz isz pradziu tik juokes; ir nerode. Tada sunus pats susijezeko svarstykliu ir saiku, o kada perzemo is atrade neteisingu, tai bobe sulauzyti ir dar ispezo kiti pabau-da. Tai iszpuides sunus tare:

— Mielasai teveli! ne pyk ant man ar, nes iszpildziau savo pareiga. Jeigu buciau tau dovanoces, tai buciau nu-sidejes priesz Dieva, instatu-ir žmones, o teipo-gi mano savzine neleido, kad tu, mano tevu budamas, teip skraustu žmones. — Tai pasakes nujojo toliau.

Uz toki pasielgima mineta-sis uzveizda ingijo didele gar-be.

Atsarga ir rimtumas.

Vienas žmogus, kad ir kas zin-kas jam bloga atsitikdavo, niekados nenuliedavo, taip jog isz szalies rodydavosi, kad jam nieko ne nebuve.

Jo draugas, visai prieszin-go budo, kuris prie kiekvieno nepasieikimo ar nelaimes kuo ne isz odos nerdavosi, paklau-se, del-ko jisai kad ir nepasi-sekimu rodosi esas patenkin-tas.

Sztai radosi draugui sztai kaip atsa-ke:

Visa paselptis sztai kame—su paprastu rimtumu atsa-ke paklaustasi— pirmiausia asz stengiuosi kaip galima vengti nelaimiu ir todel elgiuosi su-lig savo szazines Jeigu matau, jog man kuogeriausia elgian-ties neiszvengima kokia klutis ar nepasiekimas, nenulies-tus, nes esmi tikras, kad kitaip pasielgti asz negalejau, o el-giausi kuogeriausiai.

Atsitikus nelaimi asz visa-dos randu pats savyje susira-minima: pirma, atkreipiu savo žvilgsni augzstin — daungu, nes zinau, jog del-to gyvenu szlame paaulyje, kad persi-keles anam, laimingesniu gy-veniman. Paskiau pazvelgiu žemen ir perstatu sau, kiek tai maza vietas asz uzimsiu, kaip mane palaidos.

Ant galo asz apsidairau dar aplink save ir isitinkiu, jog daug-daug yra žmonių dar nelaimingesniu ir uz mane.

Taip ir reikia elgties.

Prie szlubo.

— Jonai — klause kunin-gas prie szlubo, —ar turi gera o ne priversta nora szita Ago ta kuria czion matai, uz mote ri sau pamiti?

— Praszaui jagamaszio.

— pertrauke Agota — ar jie niori ar ne niori api tai ne eins — jis tegul džiaugesi, jog asz jin imu, ba jis nieko neturi, o asz turiu 3 szimtus rubliu ir karve!

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

